اخبار

برنده‌ها و بازنده‌های تعطیلی لیگ انگلیس

روز جمعه اعلام شد که پریمیر لیگ حداقل برای سه‌هفته تعطیل خواهد بود، تصمیمی که از نظر اکثریت منطقی به نظر می رسید. هرچند سرمربیان بعضی از تیم های بالای جدول احتمالاً با شنیدن این خبر افسوس خوردند و عده‌ای هم در خلوت خود، نفسی به راحتی کشیدند. بدیهی است که برندگان و بازندگانی در این تصمیم وجود داشته‌باشند.

فاصله‌ی لیورپول و اولین عنوان قهرمانی لیگش در ۳۰ سال اخیر به کم‌ترین حد رسیده‌بود و آن‌ها شاید می‌توانستند فردا این عنوان را به‌دست آورند. اگرچه چهار شکست در شش دیدار اخیر در سه رقابت مختلف نشان می‌داد که شاگردان کلوپ اخیراً در بهترین فرم خود نبوده‌اند. چند هفته تعطیلی لیگ فرصت خوبی را برای ارزیابی مجدد در اختیار کلوپ قرار می‌دهد. هم چنین با شروع دوباره بازی‌ها دروازه‌بان اول تیم،آلیسون، هم به ترکیب برمی‌گردد.

پپ گواردیولا بعد از آن‌که ماه‌ها قبل قهرمانی در لیگ را از دست رفته دید، تمرکز خود را روی دو رقابت دیگر گذاشت. زمانی که بازی های سیتی از سر گرفته‌شود، او احتمالاً قادر خواهد بود تا از آیمریک لاپورت و لروی سانه استفاده کند.باید دید بازگشت این دو چه تأثیری در عملکرد سیتی برای ادامه‌ی رقابت‌های جام حذفی و لیگ قهرمانان خواهد داشت.

تاتنهام ژوزه مورینیو با لشکر مصدومانش،شش بازی بدون برد را سپری کردند،اما این وقفه فرصت ریکاوری کامل از مصدومیت را به هری کین و سون هیونگ مین می‌دهد و تاتنهام می‌تواند با بازگشت این دو،بار دیگر برای رسیدن به جمع چهار تیم بالای جدول تلاش کند.اتفاقی مشابه در چلسی هم افتاده،جایی که فرانک لمپارد مجبور بود با مصدومان زیادی دو بازی آینده را برگزار کند.ان‌گولو کانته،میسن مونت،روبن لوفتوس‌چیک،تامی آبراهام و کریستین پولیشیچ تعدادی از این مصدومان بودند.البته چلسی با دو پیروزی پیاپی مقابل لیورپول و اورتون، بار دیگر مسیر خود را پیدا کرده‌بود.

استون‌ویلا در جمع سه تیم پایین جدول قرار دارد، اما آن ها بازی در پیش دارند که در صورت پیروزی به رده‌ی ۱۶ام می‌روند. بورنموث هم در منطقه‌ی سقوط قرار دارد. آن‌ها در بازی آخرشان ۱۱ مصدوم داشتند. یک ماه تعطیلی شاید همان چیزی بود که ادی هو به آن نیاز داشت.نیوکاسل در جایگاه اَمنی قرار دارد و آن‌ها می‌توانند امیدوار باشند با شروع مجدد رقابت‌ها،مصدونیت زانوی دروازه‌بانشان، مارتین دوبراوکا، به پایان رسیده‌باشد.

کَرن بردی،مالک تیم وستهم، در مصاحبه با سان‌اسپورت به صراحت اعلام کرد که خوش‌حال می‌شود اگر لیگ همین‌جا به پایان برسد.بدون تردید حس مشابهی در دو تیم برایتون و واتفورد هم وجود دارد که خطر سقوط را احساس می‌کنند.اوله‌گونار سولسشر و منچستریونایتد روند صعودی داشتند و در ۱۰ دیدار اخیر شکست نخورده‌بودند و هشت کلین‌شیت را ثبت کرده‌بودند.با این حال مرد نروژی سعی می کند به نیمه‌ی پر لیوان نگاه کند و امیدوار است با از سرگیری رقابت‌ها،مارکوس رشفورد هم به ترکیب اضافه‌شود.در مورد پل پوگبا هم که هیچ‌کس نمی‌داند او قرار است بار دیگر در برای تیم بازی کند یا خیر!

بازی لیون- یوونتوس، بمب بیولوژیک کرونا بود

یک پزشک فرانسوی می‌گوید برگزاری دیدار لیون- یوونتوس در روز هشتم اسفند حکم یک بمب بیولوژیک را داشته و در انتقال ویروس کرونا به فرانسه بسیار مهم بوده.

یک پزشک فرانسوی می‌گوید برگزاری دیدار دو تیم لیون و یوونتوس در چارچوب لیگ قهرمانان اروپا در روز هفتم اسفند، بازی‌ای که به عنوان بازی رفت مرحله یک‌هشتم نهایی لیگ قهرمانان اروپا در شهر لیون برگزار شد حکم یک بمب بیولوژیک را داشته و یکی از عوامل مهم انتشار ویروس کرونا در فرانسه بوده است.

دو تیم در این دیدار که روز هفتم اسفند به میزبانی لیون در ورزشگاه خانگی این تیم پارک المپیک برگزار شد به مصاف هم رفتند و تیم میزبان موفق شد یوونتوس را ۱-۰ شکست دهد. دیدار برگشت دو تیم قرار بود طبق برنامه روز ۲۷ اسفند در خانه یوونتوس برگزار شود که به دلیل شیوع گسترده ویروس کرونا این بازی تا اطلاع ثانوی به تعویق افتاده است.

در روز بازی لیون و یوونتوس در شهر لیون، ۵۷هزار ۳۳۵ نفر در ورزشگاه حاضر شده و این مسابقه را از نزدیک تماشا کردند. این تعداد تماشاچی پنجمین بازی پرتماشاچی تاریخ استادیوم خانگی لیون را رقم زد، آن هم در شرایطی که کرونا به اروپا رسیده بود و در ایتالیا کشتار را آغاز کرده بود. تخمین زده می‌شود که چیزی در حدود ۳هزار هوادار یوونتوس از ایتالیا که منبع شیوع ویروس در اروپا بوده به لیون رفته و بازی را از نزدیک تماشا کرده‌اند.

این پزشک فرانسو با انتقاد شدید از برگزاری این بازی از آن به عنوان یک بمب بیولوژیک یاد کرده و گفت:» من به وزیر بهداشت فرانسه نامه نوشتم و با شواهد و قرائن از او خواستم که این بازی در شهر لیون لغو شود. تمام آمارهای گسترش ویروس در منطقه لومباردی در شمال ایتالیا برای ایشان فرستاده شد و من گفتم که این بازی حکم یک بمب بیولوژیک را خواهد داشت. ولی کسانی که با ورود سه هزار تیفوسی یوونتوس به لیون موافق بودند می‌گفتند تورین که لومباردی نیست!»

بمب بیولوژیکی

رسول مجیدی

چهارشنبه نوزدهم فوریه ۲۰۲۰ هیچ‌وقت از خاطر مردم شهر برگامو نمی‌رود. برگامو این سال‌ها برای هواداران فوتبال شهری معروف است. شهری که تیمش آتالانتا نام دارد و فوتبال را تهاجمی بازی می‌کند. آنها سال پیش لقب بهترین تیم فصل را برای خود کردند و جیان‌پیرو گاسپرینی، سرمربی تیم‌شان هم موفق شد جایزه نیمکت طلایی را بالاتر از مربیان سرشناس ایتالیایی بگیرد. آبی‌ومشکی‌ها فصل پیش به مقام چهارمی سری‌آ رسیدند و بعد از ۲۶ سال موفق شدند خودشان را به رقابت‌های اروپایی برسانند؛ آن هم بالاترین سطح از این رقابت‌ها: لیگ قهرمانان.

گاسپرینی و مردانش این فصل هم فوق‌العاده ظاهر شدند و برای اولین‌بار در تاریخ‌شان به مرحله حذفی لیگ قهرمانان رسیدند. جایی که در سی‌ام بهمن ماه ۱۳۹۸ باید به مصاف والنسیا اسپانیا می‌رفتند. استادیوم آتزوری د ایتالیا از نظر یوفا استانداردهای لازم برای میزبانی رقابت‌های لیگ قهرمانان را نداشت و به همین خاطر آتالانتایی‌ها بازی‌های‌شان را در ورزشگاه سن‌سیرو میلان برگزار می‌کردند.

فاصله شهر کوچک برگامو که تنها ۱۲۰ هزار نفر جمعیت دارد با کلان‌شهر میلان ۶۰ کیلومتر است. یعنی کمتر از یک ساعت رانندگی و این برای هواداران پرشور آتالانتا خبر خوبی بود. حدود ۴۰ هزار نفر از مردم شهر برگامو در روز سی‌ام بهمن‌ماه خودشان را به میلان و ورزشگاه سن‌سیرو رسانده بودند تا از تیم شان حمایت کنند. این یکی از آخرین بازی‌های فوتبال در اروپا بود که با حضور تماشاگران برگزار می‌شد.

هنوز خبری از ویروس کرونا در اروپا و به‌خصوص ایتالیا نبود. در آن شب خاص بارهای شهر برگامو هم پر شده بود از آدم‌ها. انگار تمام ۱۲۰ هزار شهروند این شهر، در شامگاه سی‌ام بهمن‌ماه هیچ کاری جز تماشای بازی آتالانتا و والنسیا نداشتند. تیم کوچک ایتالیایی بازی رفت را ۴-۱ برد تا همه خوشحال باشند. طرفداران که اکثرا خودشان را با وسایل نقلیه عمومی به میلان رسانده بودند، در راه بازگشت هلهله می‌کردند و نوشیدنی می‌نوشیدند.

دو روز بعد، اولین خبرها از شیوع گسترده ویروس کرونا در ایتالیا مخابره شد. اولین مرگ در ایتالیا بر اثر کرونا درست روز دوم اسفند بود که رسانه‌ای می‌شد. در آن روز ۱۷ نفر در ایتالیا مبتلا به ویروس کرونا شده بودند. ۱۵ نفر از آنها در منطقه لومباردی قرار داشتند. همان منطقه‌ای که شهر برگامو هم جزیی از آن است.

پنج هفته بعد از آن روزها، ایتالیا به صورت گسترده‌ای درگیر ویروس کرونا شده و تعداد فوتی‌هایش در قاره سبز همتا ندارد. بیشترین ابتلا هم در لومباردی‌ست. تا روز سه‌شنبه ششم فروردین از حدود ۸۹ هزار نفر در منطقه لومباردی تست کرونا گرفته شده بود و ۳۹.۶ درصد آنها مبتلا به ویروس بودند! چیزی بیشتر از یک‌سوم. وضعیت برگامو ۱۲۰ هزار نفره هم دقیقا چیزی شبیه به همین است و حتی بدتر. ارتش ایتالیا مدت‌هاست در این شهر مستقر شده و قرنطینه سفت‌وسختی در آن اعمال می‌شود. بیش از ۴۰ روز از برگزاری بازی آتالانتا و والنسیا می‌گذرد و حالا مشخص شده آن بازی خاص باعث بروز یک فاجعه در شهر برگامو شده. به گفته جیورجیو گوری، شهردار برگامو، بررسی‌ها نشان می‌دهد درصد بالایی از آن ۴۰ هزار تماشاگر داخل استادیوم ویروسی شده‌اند. آنها در برگشت به کافه‌ها و خانه‌های‌شان این ویروس را به دوستان و نزدیکان‌شان هم داده اند و بدین ترتیب یک فاجعه رقم خورده: «آن شب خاص ویروس با شدت و درصد بالایی در برگامو شیوع پیدا کرد. در آن روز ما هنوز نمی‌دانستیم که ویروس به ایتالیا آمده و تازه دو روز بعد متوجه شدیم».

بازی برگشت آتالانتا و والنسیا دو هفته بعد در اسپانیا برگزار شد. این‌بار پشت درهای بسته. اما دیگر کار از کار گذشته بود. چند روز بعد مشخص شد ۳۵ درصد بازیکنان و کارکنان باشگاه اسپانیایی درگیر ویروس کرونا شده‌اند. همینطور درصد زیادی از آن دسته از هوادارانی که در بازی رفت خود را از اسپانیا به ایتالیا رسانده بودند. از جمله یک خبرنگار که اولین مورد ابتلا به ویروس کرونا در شهر والنسیا بود و برای پوشش بازی به میلان سفر کرده بود.

شهردار برگامو به آن بازی لقب «بمب بیولوژیکی» داده؛ برگاموی که همیشه عاشقانه از تیم فوتبالش یاد می‌کرد حالا شاید این روزها دل خوشی از فوتبال نداشته باشد. گرچه که شهردار برگامو گفته: «تشخیص غلط در بیمارستان شهر هم یکی دیگر از دلایل گسترش ویروس بود. بیماری به بیمارستان مراجعه کرد با علائم ذات‌الریه که پزشکان تشخیص ندادند. آن بیمار کرونا داشت و نسبتا همه پرستارها، دکترها و سایر بیماران بخش را مبتلا کرد».

چرا فصل ۲۰۱۹-۲۰ پریمیر لیگ باید تکمیل شود؟

این روزها فوتبال کم‌رنگ تر از گذشته است و دلیل آن هم مسئله‌ی مرگ و زندگی است که سراسر دنیا را فرا گرفته است. دیگر کم‌تر اهمیت دارد که جام ملت‌های اروپا به تعویق افتاده، چه کسی قهرمان لیگ قهرمانان اروپا می‌شود، آیا VAR به درستی کار می‌کند و ژوزه مورینیو یا پپ گواردیولا چه می‌گویند. در عوض تنها چیزی که همه‌ی ما به آن اهمیت می‌دهیم، سلامتی و خوب بودن نزدیک‌ترین و عزیزترین کسانمان، به ویژه سالمندان، است. قهرمانان دیگر لیونل مسی، کریستیانو رونالدو و یا برونو فرناندز نیستند، بلکه دکترها، پرستاران و کارکنان سلامتی هستند که جان خود را در تلاشی خستگی‌ناپذیر برای مقابله با ویروس کرونا به خطر انداخته‌اند.

ما اما، احتمالاً با اندکی احساس شرمساری، امیدوار به ادامه‌ی رقابتی هستیم که عاشق آنیم و دوست داریم که فصل به شکل کامل برگزار شود. فوتبال بالاخره ادامه پیدا می‌کند، اما هیچ‌کس از زمان این اتفاق آگاه نیست و نمی‌داند که تا آن‌هنگام شرایط چه‌قدر تغییر کرده است. برای مثال، بازیکنانی که درگیر مصدومیت‌های طولانی مدت بوده‌اند، با ادامه پیدا کردن طولانی‌ترین فصل تاریخ فوتبال اروپا به میادین بازخواهند گشت. هری کین و سون هیونگ مین از تاتنهام و مارکوس رشفورد از منچستریونایتد مطرح‌ترین مثال‌هایی از این مصدومان در فوتبال انگلیس هستند.

کین، کاپیتان تیم ملی انگلیس، به احتمال بالا به رقابت‌های یورو ۲۰۲۰ می‌رسید، اما این‌که بتواند با آمادگی کامل در این بازی‌ها حاضر شود، در هاله‌ای از ابهام بود. مصدومیت مارکوس رشفورد به حدی جدی بود که او احتمالاً جایی در نفرات انتخابی گرث ساوتگویت نداشت. حالا با تأخیر یک‌ساله‌ی رقابت‌ها، هردوی این باریکنان احتمالاً نقشی محوری را در ترکیب تیم ملی انگلیس برای یوروی سال آینده ایفا خواهند کرد.

تأخیر مسابقات هم‌چنین می‌تواند منجر به کشف پدیده‌های بیشتری در فوتبال انگلیس در یک‌سال آتی شود و بازیکنانی مثل فیل فودن، بوکایو ساکا، ریس جیمز و دومینیک کالورت لوین در کنار مهاجم منچستریونایتد، میسن گرینوود، یک دوازده ماه دیگر را فرصت خواهند داشت تا به درخشش خود ادامه دهند و بتوانند با تیم ملی راهی رقابت‌های یورو شوند. در طرف مقابل، تأخیر یورو برای فوتبالیست‌هایی که در این تابستان آخرین تورنمنت ملی مهشان را سپری می‌کردند، خبری خوبی نخواهد بود و حفظ آمادگی برای ستاره‌ای مثل کریستیانو رونالدو که در ۳۶ سالگی هم از او انتظار درخشش می‌رود، کار سختی خواهد بود.

زمانی که رقابت‌های فوتبال از سر گرفته شود، لیورپول با شایستگی عنوان قهرمانی را بالای سر می‌برد اما اگر بازی‌ها پشت درهای بسته ادامه یابد، حسرتی بزرگ برای هواداران آنفلید رقم می خورد که سال‌ها منتظر این تاج‌گذاری در فوتبال انگلیس بوده‌اند.

هم‌چنین مشکلات منطقی دیگری هم با برگزاری ادامه‌ی بازی‌ها از ۳۰ آپریل وجود دارد، به ویژه اگر رقابت‌ها تا ۳۰ ژوئن به پایان نرسد. بعد از آن تاریخ، قرارداد ۶۹ بازیکن لیگ برتر انگلیس به پایان می‌رسد و داوید سیلوا از منچسترسیتی و یان فرتونگن از تاتنهام هاتسپر مطرح‌ترین این نفرات هستند. شاید قراردادهای اضطراری بتواند مشکل‌گشا باشد، اما اگر بازیکنان در دوران این قراردادها مصدوم شوند و شانس انتقال به تیم دیگر را در پایان قراردادشان از دست دهند، چه می‌شود؟ شرایط پیچیده‌ای خواهد بود! تمام قراردادهای قرضی در اواخر ژوئن به پایان می‌رسد و این مشکلی بزرگ برای تیم‌های کوچکی خواهد بود که مهره‌های کلیدیشان را از دست می‌دهند. ضمناً بعد از چنین وقفه‌ی طولانی، بازیکنان به تمرینات آماده‌سازی پیش‌فصل و بازی های دوستانه نیاز خواهند داشت که مسلماً فرصتشان وجود ندارد و این موضوع در کنار احتمال

برگزاری سه روز یک‌بار مسابقات، ریسک مصدومیت‌ها را بسیار افزایش می‌دهد.

اسپرز با بازگشت هری کین، سون هیونگ مین و احتمالاً موسا سیسوکو بیشترین سود را در بین تیم‌هایی خواهد کرد که در تلاش برای قرارگیری در میان «بیگ فور» هستند. ولوز که در بین تیم‌های بالای جدول بیشترین بازی را تا پایان فصل برگزار می‌کند، حالا فرصت خوبی برای استراحت خواهد داشت. چلسی با بازگشت متئو کواچیچ، ان‌گولو کانته، تامی آبراهام و کریستین پولیشیچ در بهترین فرم خواهد بود. هم‌چنین، شاید دادگاه حکمیت ورزشی وقت کافی برای شنیدن دادخواست منچسترسیتی علیه محرومیت دو ساله‌ی‌شان را نداشته باشد و این احتمال تعویق محرومیت دوساله‌ی سیتیزن‌ها از رقابت‌های اروپایی را افزایش خواهد داد. در انتهای جدول، استون ویلا با بازگشت جان مک‌گین از این تأخیر مسابقات بهره می‌برد و بورنثموث هم قادر خواهد بود تا از هافبک توانایش، دیوید بروکس، استفاده کند.

درس‌های یک ویروس منحوس

فقط وقتی چیزی را از دست می‌دهید متوجه می‌شوید چقدر برایش دلتنگید و فقط وقتی به چیزی خیلی نزدیک باشید، تغییراتش را به خوبی احساس می‌کنید. در این شرایط تاریک کنونی شاید هیچ‌کس نباید لغو مسابقات ورزشی را دارای چندان اهمیتی بداند در مقایسه با بحران بزرگتری که دنیا را فرا گرفته است.

ورزش می‌تواند نقش‌های زیادی برای ما بازی کند، هیجان، ناامیدی و راهی برای ابراز وجود اما چیزهای دیگری هم هست. یک راه فرار از موضوعات جدی زندگی. بارها یک مسابقه فوتبال یا دو و میدانی یا یک رقابت حساس و پرتنش باعث شده احساس بهتری داشته باشیم یا حتی بدتر اما همان هم کمک کرده تنش‌های بزرگتر زندگی که در برابرش کاری از دستمان نمی‌آید را فراموش کنیم. با برنامه منظم و روتین ورزش روزها و هفته‌های ما شکل می‌گیرد. شنبه صبح از دوشنبه صبح بهتر است و چهارشنبه شب‌ها جذاب‌تر از پنجشنبه‌ها.

ورزش برای خودش تقویم است. پایان مسابقات راگبی سیکس نیشنز آغاز بهار است، سرمای سخت زمستان تمام شده و وقت گرما و شکوفایی رسیده. جام ملت‌های اروپا شب‌های تابستان است و بساطی که برای دیدنش فراهم می‌شود. ورزش منطق دارد، بیشتر وقت‌ها. مقدمات و مؤخرات خودش را دارد. یک جایی شروع می‌شود و یک جایی به اتمام می‌رسد.

هیچ کدام از ما با این اپیدمی به وجودآمده در سراسر جهان حس خوبی نداریم و حالا ورزش منشورمان شده برای اینکه بفهمیم چه هست و چه نقش پررنگی دارد. حالا خیلی‌ها به ویروس کرونا به چشم یک هجوم تئوریک نگاه می‌کنند تا فردی. به هم ریختن آن برنامه‌های منظم آشنا و بسته شدن آن راه‌های دررو برای اولین بار است که خیلی از ما را با نقش ورزش بیشتر آشنا کرده. فقط کافی است شنبه عصر رادیو یا تلویزیون را روشن کنید و منتظر هیجان گل‌هایی باشید که زده می‌شود اما حالا فقط صداهای ناآشنا و خبرهای منفی انتظارتان را می‌کشد تا بدانید اوضاع عادی نیست.

مسابقات هفت نفره پسربچه‌های هشت ساله که چند پدر و مادر مهربان برای تماشایشان می‌رفتند، لغو شده و این می‌تواند تغییرات بزرگ دیگر را به شما گوشزد کند. مربی آرسنال، میکل آرتتا به قرنطینه رفته و این یعنی بیماری برای غریبه‌ها و آنهایی که از دنیای شما دور هستند، نیست.

خودخواهی است که در این شرایط به قهرمانی لیگ و صعود و سقوط فکر کنیم اما از یک طرف عاقلانه است چون راه میانبری برای جداشدن از مشکلی است که حالا فقط مال دیگران نیست. وقتی فوتبالی در کار نیست دیگر از آن شلوغی کافه‌ها برای تماشای مسابقات خبری نیست، دیگر تراموا یا اتوبوس سوار نمی‌شوید و برای خریدن چیپس و آن همبرگرهای چرک پیاده نمی‌شوید.

حالا دیگر لغو مسابقه فقط زندگی میلیونرهایی که در آن بازی می‌کنند را تغییر نمی‌دهد بلکه طبقه کارگری که به آن بستگی دارند هم دستخوش قرار می‌دهد؛ آنها هم بخشی از دنیای ورزش شده‌اند.

ورزش اهمیت ندارد اما دارد. خیلی از ما تجربه‌اش را داریم، ایستادن در یک استادیوم در محاصره غریبه‌هایی با پرچم و رنگ مشابه که همان آواز شما را می‌خوانند و باعث می‌شوند احساس کنید در خانه‌اید. یا ماندن در خانه و پیام دادن به گروه‌های واتس‌اپی و کری خواندن با دوستان قدیمی و واکنش نشان دادن مثل میلیون‌ها آدمی که در سراسر جهان هستند.

روزها و هفته‌های عجیبی در پیش است، شاید تهی باشند به شکلی که مدت‌های طولانی نبوده‌اند. آن روابط و علایق دیده نشده شاید از همه مهم‌تر باشد. در زمان ایزوله، حس از تعلق به وجود می‌آید، بیرون رفتن، زنگ زدن یا برقراری یک رابطه.

شاید به این رابطه‌ها فکر می‌کنیم و منتظر عادی شدن شرایط هستیم، شاید زیاد طول بکشد اما وقتش که برسد بازگشت مسابقات یکی از نخستین نشانه‌ها برای برگزاری جشن است. بحران شدیدتری بعد از جنگ جهانی دوم پیش آمده بود و بعد از آن مسابقات فوتبال و کریکت در تابستان ۱۹۴۷ پر از تماشاگر بود. المپیک ۱۹۴۸ بعد از دو دوره تعطیلی شاهد یک میل دسته‌جمعی از سوی هواداران ورزش بود.

تعویق یورو ۲۰۲۰ یا به پایان نرسیدن جام حذفی انگلیس اهمیت کمتری دارد نسبت به اینکه دیگر هرگز مسابقات برگزار نشود. وقتی دوباره مسابقات شروع می‌شود، می‌توانیم جیغ بکشیم و گریه کنیم و جشن بگیریم و مثل احمق‌های خوشحال همدیگر را بغل کنیم. آن عادت‌ها، ساختارها و راه فرارها دوباره بر می‌گردد.

سقوط سهام باشگاه‌ها در اثر کرونا

امیر علیزاده

کرونا در جهان ورزش فقط نفس تیم‌ها و مسابقات ورزشی را نگرفته است. ارزش سهام باشگاه‌های سهامی هم در راستای این پاندمی و لغو بازی‌ها و از بین رفتن درآمدهای میلیونی کاهش شدیدی یافته است. به عنوان نمونه ارزش کل منچستر یونایتد در بازار سرمایه با یک میلیارد دلار کاهش از ۳٫۳ میلیارد دلار در ژانویه به حدود ۲٫۳ میلیارد دلار کاهش یافته است. ارزش یک سهم منچستر یونایتد در سوم ژانویه ۲۰٫۳۵ دلار بود. اما امروز قیمت سهام این باشگاه فوتبال به ۱۲٫۶۰ دلار رسید. به عبارت دیگر در عرض ۱۰ هفته ارزش سهام منچستر یونایتد در اثر پاندمی کوید-۱۹ حدود ۴۰ درصد کاهش یافته است. با سقوط آزاد سهام بازار سرمایه نیویورک، بورسی که در آن سهام من یو عرضه شده، پیش‌بینی می‌شود کاهش ارزش سهام منچستر یونایتد هم ادامه پیدا کند.

البته به اعتقاد کارشناسان این کاهش ارزش سهام تاثیری روی فعالیت‌ها و برنامه‌های روزمره منچستر یونایتد ندارد، مگر آن که باشگاه در کوتاه‌مدت نیاز به نقدینگی داشته باشد، به عنوان نمونه برای بازسازی یا توسعه استادیوم اولدترافورد. کایران مگ‌وایر استاد دانشگاه لیورپول و کارشناس اقتصاد فوتبال در این رابطه به «منچستر ایونینگ نیوز» گفت: «سقوط سهام یونایتد در این شرایط نشان داد که ورود به بورس هم جنبه‌های خوب دارد هم جنبه‌های بد.»

اما از نظر مگ‌وایر این مساله در بلندمدت برای منچستر یونایتد مشکلی ایجاد نمی‌کند: «یونایتد یک کسب‌وکار بسیار موفق است و انتظار می‌رود که به محض اینکه مسابقات از سر گرفته شوند این کسب‌وکار هم به کارش ادامه دهد. آنها نزد اسپانسرها و رسانه‌ها بسیار محبوب‌اند و همه بازی‌هاشان دوباره در استادیوم پر برگزار خواهد شد. هیچ یک از این‌ها تغییر نخواهد کرد. یونایتد به احتمال زیاد خیلی بهتر از بقیه در برابر این پاندمی ایمن است.»

اصلاح پیش‌بینی دورتموند

باشگاه بوروسیا دورتموند هم با وجود سقوط سهام‌اش اعلام کرده که یک «تهدید حیاتی» برای فعالیت باشگاه در سال مالی کنونی وجود ندارد. ارزش سهام بوروسیا دورتموند روز پنجشنبه به ۴٫۵ یورو کاهش یافت. بیست ویکم ماه فوریه قیمت این سهام به نقطه اوج ۹٫۴۹ یورو رسیده بود و تحلیل‌گران انتظار داشتند سهام دورتموند مرز ۱۰ یورو را هم بشکند. اما بعد کرونا به آلمان هم رسید و سازمان لیگ فوتبال آلمان در نهایت بوندس‌لیگا را تعطیل کرد. هانس یواخیم واتسکه، رییس باشگاه در مورد این بحران توضیح داد: «جای امیدواری است که باشگاه‌های بوندس‌لیگا در سال‌های اخیر آن قدر خوب عمل کرده‌اند و بنیه خوبی دارند که این بحران را پشت سر می‌گذارند.»

به گزارش رسانه‌های آلمان باشگاه بوروسیا دورتموند در پی این بحران پیش‌بینی مالی خود برای فصل کنونی را اصلاح کرده است. پیش‌بینی جدید منتشر نشده است.

مشکل اصلی- نه تنها برای باشگاه‌هایی که در بورس هستند بلکه برای همه باشگاه‌ها- این است که معلوم نیست بحران پاندمی کرونا تا کی ادامه خواهد یافت و باشگاه‌ها تا چه میزان درآمدهاشان را از دست خواهند دارد. در آلمان باشگاه‌های دسته اول و دسته دوم بوندس‌لیگا در پی لغو بازی‌ها و تحقق نیافتن درآمد بلیت فروشی و اسپانسرینگ و درآمد تلویزیونی روی هم ۷۵۰ میلیون یورو از دست می‌دهند. در انگلستان باشگاه‌ها بیش از یک میلیارد یورو از درآمدشان در این فصل محقق نمی‌شود.

سهام یووه در قرنطینه

ارزش سهام باشگاه یوونتوس تورین هم در اثر ویروس کرونا سقوط کرده است. در حال حاضر قیمت هر سهم یووه به ۰٫۶۶ یورو یعنی تنها ۶۶ سنت رسیده است. ارزش سهام این باشگاه تا همین یک ماه پیش ۱٫۲۴ یورو بود. آوریل سال گذشته سهام یوونتوس حتی به نقطه اوج ۱٫۵۳ یورو هم صعود کرده بود. کل تیم یوونتوس به دلیل اینکه نتیجه آزمایش کرونای دانیله روگانی مثبت اعلام شد، در قرنطینه است. روز سه‌شنبه باشگاه اعلام کرد که بلیز ماتویدی بازیکن فرانسوی این تیم هم جواب آزمایش‌اش مثبت شده است.

اخبار

کرویف؛ یاغی مدرن، شورشی متفکر

فرخ حسابی

اول اسم و فامیلش J.C بودند که یادآور عیسی مسیح بود و نوعی تقدس در آن وجود داشت. اما یوهان چندان تمرکزی روی اعتقادات مذهبی نداشت. خودش می‌گفت: «در اسپانیا، بیست و دو بازیکن قبل از ورود به زمین صلیب می‌کشند. اگر قرار بود به این چیزها باشد، همه بازیها باید مساوی می‌شد.» جسور و بی باک، مثل همیشه، یوهان، مثل رهبران آنارشیست جنبش «پروو» که اواسط دهه ۱۹۶۰ در هلند شکل گرفت، و اتفاقا چهره یوهان خوشتیپ شباهتهایی نیز به رابرت جاسپر گروتفلد، بنیانگذار آن جبش داشت. در دهه ای که جنبش هیپی‌ها نیز در آمریکا شکل گرفته بود و جهان راتحت تاثیر خود قرار داده بود، پدیده یوهان کرویف رشد کرد.

یوهان نمادی از ایده‌ها و یاغیگری‌های دهه ۱۹۶۰ بود. او با مقامات درگیر می‌شد و هم نسلان خود را به وجد می آورد و برای آنها الهام بخش بود. در زمین فوتبال نیز الگوهای دفاعی قدیمی را در هم شکست. او صدای نسل جوانی بود که می‌خواست جلوی حکومت سنتی بایستد بگوید: «حالا نوبت ماست.» بسیاری از هم‌تیمی‌هایش در تیم ملی هلند ۱۹۷۴، تیمی که باید قهرمان جام جهانی می‌شد و دلیل اصلی ناکامی‌اش در فینال غرور و اعتماد به نفس بیش از حدشان بود، موهای بلند داشتند و گردنبندهای رنگی مدل هیپی ها به گردن می انداختند، اما کرویف هرگز خودش را مدل هیپی ها نمی‌دانست. او به طرزی وحشیانه عاشق رقابت و البته علاقه‌مند به پول بود، همانطور که خودش گفت: «زمانی که فوتبالم تمام شود، نمی‌توانم بروم نانوایی و بگویم من یوهان کرویف هستم، کمی نان به من بدهید!» یوهان چهره کشور هلند را نیز به نوعی تغییر داد. هوبرت اسمیتس نویسنده هلندی در مقاله ای که به مناسبت تولد ۵۰ سالگی کرویف در سال ۱۹۹۷ نوشت به این موضوع اشاره کرد که کرویف بیش از هر فرد دیگری در شکل‌گیری هلند مدرن تاثیرگذار بوده. در عصری که فوتبال هلند همچنان آماتور بود بازی برای تیم ملی این کشور که افتخار بزرگ به حساب می‌آمد اما یوهان در همان زمان تقاضای دستمزد برای بازی در تیم ملی کرد. وقتی فهمید مقامات فدراسیون فوتبال هلند برای سفرهای خارجی بیمه می‌شوند اما بازیکنان نه، ابتدا درخواست تغییر این روند را کرد و بعد به زور این تغییر را ایجاد کرد. او شروع کردن به زیر سئوال بردن چیزهایی که همه نسل او خواستار پاسخ آن بودند: «چرا اوضاع اینطور است؟» و هیچ وقت از پرسیدن چنین سوالهایی دست نکشید، چه داخل زمین و چه بیرون از آن و در مسائل غیرفوتبالی.

کرویف؛ یاغی مدرن، شورشی متفکر

توتال فوتبال، واژه‌ای بود که با یوهان کرویف و هم تیمی هایش در آژاکس شکل گرفت و به فرهنگ واژگان فوتبال دنیا اضافه شد، توسط نسلی که ستاره بودند و درون زمین هر کدام الهام بخش دیگری می شدند. رینوس میشل، مربی آن تیم، انگیزه، حرفه‌ای‌گری و سازماندهی را به این نسل پراستعداد آموخت. ولیبور واستوویچ، مدافع باتجربه یوگسلاو آن تیم به پسرهای هلندی جوانی که دور و برش بودند یاداد که چطور بجنگند و برنده شوند. ایده پرسینگ پرفشار که حالا در همه جا دیده می‌شود اما در دهه ۱۹۷۰ یک ایده نو بود، از عادت یوهان نیسکنس سرچشمه می‌گرفت که حریف را درون زمین خودش برای گرفتن توپ تعقیب می‌کرد. کرویف اما نابغه اصلی در اجرای ایده‌های آن تیم بود. او نه تنها با استعداد غیرطبیعی‌اش اوضاع داخل زمین را کنترل می‌کرد – چیزی شبیه مارادونا و پله – بلکه این عادت را هم داشت که تغییراتی تاکتیکی را به تشخیص خودش و بدون مشورت با نیمکت، درون زمین ایجاد کند.ترکیب کرویف و رینوس میشل، تصویر فوتبال را تغییر داد و به ورزشی پر از تکنیک، مهارت و حرکتهای جادویی تبدیل کرد. آنها یک قانون جدید را به کتاب تاکتیک اضافه کردند: هر کس توانایی کنترل توپ در فضاهای کوچکتر را داشته باشد، برنده است. توتال فوتبال، سیستمی شناور که در آن هیچ بازیکنی در نقش از پیش معین شده خود ثابت نمی‌ماند، آژاکس را به سه قهرمانی متوالی در اروپا بین سالهای ۱۹۷۱ تا ۷۳ رساند و تیم ملی هلند را نیز با نمایشهای خیره‌کننده تا فینال جام جهانی ۱۹۷۴ هدایت کرد. اما مهم‌ترین نکته همانی بود که دنیس برگکمپ ستاره هلندی سابق آرسنال هم گفت: شخصیت کرویف و ایده‌های او کل فرهنگ فوتبال هلند را شکل داد. بدون کرویف، فلسفه توتال فوتبال در دهه ۱۹۸۰ از بین می‌رفت، زمانی که اکثر توتال فوتبال بازها بازنشسته شدند و فوتبال دفاعی حتی در هلند هم جای خود را باز کرده بود.

کرویف سپس فلسفه خود را در بارسلونا به بهترین شکل اجرا کرد و در نهایت، این مکتب در بسیاری از تیمها باقی ماند و لذت فوتبال را ماندگار کرد. یوهان یاغی، به معنای واقعی کلمه، پدر فوتبال مدرن است.

موافقت فیفا با درخواست باشگاه پرسپولیس برای پرداخت مطالبات

فیفا به طور رسمی با درخواست پرسپولیس برای پرداخت مطالبات سرتن چوک و فرناندو گابریل موافقت کرد. فدراسیون جهانی فوتبال پاسخ درخواست باشگاه پرسپولیس را مبنی بر پرداخت طلب ۲۳ هزار دلاری فرناندو گابریل بازیکن برزیلی پیشین این تیم و ۱۰ هزار دلاری سرتن چوک مربی سابق سرخ‌ها را داد.

طبق نامه فیفا باشگاه پرسپولیس می‌تواند از منبع درآمدهای خود بابت حضور بازیکنانش در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، بدهی به دو طلبکار خود را پرداخت کند.

قبل از این فیفا با پرداخت این پول به طلبکاران بین‌المللی پرسپولیس مخالف بود اما با توجه به حکم قطعی کمیته انضباطی خود حاضر به واریز وجه به حساب معرفی شده از سوی این طلبکاران شده است.

باشگاه پرسپولیس حدود ۶۵۰ هزار دلار پول بلوکه شده در فیفا دارد که به دلیل تحریم‌های اقتصادی قادر به دریافت آن نیست.